

Πεντηκοστάριον

Κυριακή τοῦ τοῦ Ἀντιπάσχα (τοῦ Θωμᾶ)

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνον Α΄. ᾠχος β΄. Ψαλμὸς 65.

Στίχ. α΄. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β΄. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ·
δότε δόξαν αἰνέσει αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. γ΄. Εἶπατε τῷ Θεῷ· ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. δ΄. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα· καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Β΄. ᾠχος β΄. Ψαλμὸς 66.

Στίχ. α΄. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β΄. Ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. γ΄. Τοῦ γινῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. δ΄. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, εἷς ὢν τῆς Ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ΄. ᾠχος πλ. α΄. Ψαλμὸς 67.

Στίχ. α΄. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζῶν χαρισάμενος.

Στίχ. β΄. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν· ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζῶν χαρισάμενος.

Στίχ. γ'. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ
ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. Καὶ οἱ
δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι,
ζωὴν χαρισάμενος.

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ
Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν
αὐτῇ.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι,
ζωὴν χαρισάμενος.

Εἰσοδικόν. Ὑψος β'.

Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν,
Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ
Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι,
Ἀλληλούϊα.

*Ἡ, ἀντὶ τῶν Ἀντιφώνων, κατὰ τὸ τυπικόν,
ψάλλονται τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοί.*

Ψαλμὸς 102.

Ψαλμὸς 145.

Οἱ Μακαρισμοί.

Ἦχος α'.

Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν
Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.
Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν
ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ
παρακληθήσονται.

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ
κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν
δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Κανὼν τῆς Ἑορτῆς.

Ὡδὴ γ'. Ἦχος α'. Στερέωσόν με Χριστέ.

Τοῦ Πεντηκοσταρίου ---

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ
ἐλεηθήσονται.

Καινοὺς ἀντὶ παλαιῶν, ἀντὶ φθαρτῶν
δὲ ἀφθάρτους, διὰ Σταυροῦ σου Χριστέ,
τελέσας ἡμᾶς, ἐν καινότητι ζωῆς
πολιτεύεσθαι, ἀξίως προσέταξας.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ
τὸν Θεὸν ὄψονται.

Καινοὺς ἀντὶ παλαιῶν, ἀντὶ φθαρτῶν
δὲ ἀφθάρτους, διὰ Σταυροῦ σου Χριστέ,
τελέσας ἡμᾶς, ἐν καινότητι ζωῆς
πολιτεύεσθαι, ἀξίως προσέταξας.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ Υἱοὶ
Θεοῦ κληθήσονται.

Ἐν τάφῳ περικλεισθείς, τῇ περιγράπτῳ
σαρκὶ σου, ὁ ἀπερίγραπτος, Χριστὲ ἀνέστης,

θυρῶν κεκλεισμένων δὲ ἐπέστης, σοῦ τοῖς
Μαθηταῖς, παντοδύναμε.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν
δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν
οὐρανῶν.

Θεοτοκίον.

Τοὺς μώλωπας σου Χριστέ, οὓς
ἐκουσίως ὑπέστης, ὑπὲρ ἡμῶν τοῖς
Μαθηταῖς σου φυλάξας μαρτύριον, τῆς σῆς
ἐδειξας, ἐνδόξου Ἀναστάσεως.

Κανὼν τῆς Ἑορτῆς.

Τοῦ Πεντηκοσταρίου ---

Ὡδὴ ζ'. Ἦχος α'. Τὸν Προφῆτην διέσωσας.

Μακάριοι ἐστὲ ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς,
καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα
καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Τὸν Θωμᾶν οὐ κατέλιπες, βαπτιζόμενον
Δέσποτα, βυθῷ ἀπιστίας παλάμας,
προτείνας εἰς ἔρευναν.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς
ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Τὸν Θωμᾶν οὐ κατέλιπες, βαπτιζόμενον
Δέσποτα, βυθῷ ἀπιστίας παλάμας,
προτείνας εἰς ἔρευναν.

Δόξα.

Ὁ Σωτὴρ ἡμῶν ἔλεγε· Ψηλαφῶντές με
ἴδετε, ὅστέα καὶ σάρκα φοροῦντα, ἐγὼ οὐκ
ἡλλοίωμαι.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὴν πλευρὰν ἐψηλάφησε, καὶ πιστεύσας
ἐπέγνωκε, Θωμᾶς μὴ παρῶν σου τῇ πρώτῃ,
εἰσόδῳ Σωτὴρ ἡμῶν.

Εἰσοδικόν. Ἦχος β'.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ

Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι,
Ἀλληλούϊα.

Ὑμνοι μετὰ τὴν Μικρὰν Εἴσοδον

Ἀπολυτίκιον.

Τοῦ Πεντηκοσταρίου ---

Ἦχος βαρὺς.

Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος, ἡ Ζωὴ
ἐκ τάφου ἀνέτειλας Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ
τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, τοῖς Μαθηταῖς
ἐπέστης, ἡ πάντων ἀνάστασις· Πνεῦμα
εὐθὲς δι' αὐτῶν ἐγκαινίζων ἡμῖν, κατὰ τὸ
μέγα σου ἔλεος.

Τοῦ Πεντηκοσταρίου ---

Κοντάκιον τοῦ Πάσχα.

Ἦχος πλ. δ'.

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατήλθες Ἀθάνατε,
ἀλλὰ τοῦ ἄδου καθεῖλες τὴν δύναμιν· καὶ
ἀνέστης ὡς νικητής, Χριστὲ ὁ Θεός, γυναιξὶ
Μυροφόροις φθεγξάμενος, Χαίρετε, καὶ τοῖς
σοῖς Ἀποστόλοις εἰρήνην δωρούμενος, ὁ τοῖς
πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

Ο ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος Ἰσχυρός, ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀπόστολος

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΝΤΙΠΑΣΧΑ

Προκείμενον. Ἦχος γ'.

Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ
ἰσχὺς αὐτοῦ.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸς
Κύριος.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ
ἀνάγνωσμα.

5:12-20

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, διὰ τῶν χειρῶν
τῶν ἀποστόλων ἐγένετο σημεῖα καὶ τέρατα
ἐν τῷ λαῷ πολλὰ· (καὶ ἦσαν ὁμοθυμαδὸν
ἅπαντες ἐν τῇ Στοᾷ Σολομῶντος. Τῶν δὲ
λοιπῶν οὐδεὶς ἐτόλμα κολλᾶσθαι αὐτοῖς,
ἀλλ' ἐμεγάλυνεν αὐτοὺς ὁ λαός· μᾶλλον
δὲ προσετίθεντο πιστεύοντες τῷ Κυρίῳ
πλήθη ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν· ὥστε κατὰ
τὰς πλατείας ἐκφέρειν τοὺς ἀσθενεῖς καὶ
τιθέναι ἐπὶ κλινῶν καὶ κραβάττων, ἵνα
ἐρχομένου Πέτρου κἂν ἡ σκιά ἐπισκιάσῃ
τινὲς αὐτῶν. Συνήρχετο δὲ καὶ τὸ πλῆθος
τῶν πέριξ πόλεων Ἰερουσαλὴμ, φέροντες
ἀσθενεῖς καὶ ὀχλουμένους ὑπὸ πνευμάτων
ἀκαθάρτων, οἵτινες ἐθεραπεύοντο ἅπαντες.
Ἀναστὰς δὲ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ πάντες οἱ σὺν
αὐτῷ, ἡ οὖσα αἵρεσις τῶν Σαδδουκαίων,
ἐπλήσθησαν ζήλου καὶ ἐπέβαλον τὰς χεῖρας
ἐπὶ τοὺς ἀποστόλους καὶ ἔθεντο αὐτοὺς
ἐν τηρήσει δημοσίᾳ. Ἄγγελος δὲ Κυρίου
διὰ νυκτὸς ἤνοιξε τὰς θύρας τῆς φυλακῆς
ἐξαγαγὼν τε αὐτοὺς εἶπε· Πορεύεσθε καὶ
σταθέντες λαλεῖτε ἐν τῷ ἱερῷ τῷ λαῷ
πάντα τὰ ῥήματα τῆς ζωῆς ταύτης.

Ἀλληλούϊα. Ἦχος πλ. δ'. Ψαλμὸς 94.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. α'. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ
Κυρίῳ.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β'. Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Τὸ Εὐαγγέλιον

ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΟΥ ΑΝΤΙΠΑΣΧΑ ἡτοι
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΘΩΜΑ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἀγίου Εὐαγγελίου
τὸ ἀνάγνωσμα.

κ' 19 - 31

Οὔσης ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ
σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων
ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ συνηγμένοι διὰ τὸν
φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ
ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνῃ
ὑμῖν. καὶ τοῦτο εἰπὼν ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς
χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. ἐχάρησαν
οὖν οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν Κύριον. εἶπεν
οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν· Εἰρήνῃ ὑμῖν.
καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ πατήρ, ἀγὼ πέμπω
ὑμᾶς. καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐνεφύσησε καὶ λέγει
αὐτοῖς· Λάβετε Πνεῦμα ἅγιον· ἃν τινων
ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς, ἃν
τινων κρατῆτε, κεκράτηνται. Θωμᾶς δὲ εἰς
ἐκ τῶν δώδεκα ὁ λεγόμενος Δίδυμος, οὐκ
ἦν μετ' αὐτῶν ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς. ἔλεγον
οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι μαθηταί· Ἐωράκαμεν τὸν
Κύριον. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς
χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω
τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων,
καὶ βάλω τὴν χεῖρά μου εἰς τὴν πλευρὰν
αὐτοῦ, οὐ μὴ πιστεύσω. Καὶ μεθ' ἡμέρας
ὀκτὼ πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
καὶ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν. ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς
τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, καὶ ἔστη εἰς τὸ
μέσον καὶ εἶπεν· Εἰρήνῃ ὑμῖν. εἶτα λέγει
τῷ Θωμᾷ· Φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὧδε καὶ
ἴδε τὰς χεῖράς μου, καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου
καὶ βάλε εἰς τὴν πλευρὰν μου, καὶ μὴ γίνου
ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός. καὶ ἀπεκρίθη Θωμᾶς
καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός
μου. λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι ἐώρακάς με,
πεπίστευκας· μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες καὶ

πιστεύσαντες. Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα
σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ, ἃ οὐκ ἔστι γεγραμμένα ἐν
τῷ βιβλίῳ τούτῳ· ταῦτα δὲ γέγραπται ἵνα
πιστεύσητε ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς
τοῦ Θεοῦ, καὶ ἵνα πιστεύοντες ζωὴν ἔχητε ἐν
τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Ὕμνος εἰς τὴν Θεοτόκον.

Ἦχος α'.

Σὲ τὴν φαεινὴν λαμπάδα, καὶ Μητέρα
τοῦ Θεοῦ, τὴν ἀρίζηλον δόξαν, καὶ
ἀνωτέραν πάντων τῶν ποιημάτων, ἐν
ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Κοινωνικόν. Ψαλμὸς 147.

Ἐπαίνει, Ἱερουσαλήμ, τὸν Κύριον· αἶνει
τὸν Θεόν σου, Σιών. Ἀλληλουῖα.

Ἐκλογή τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ

1. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν
ἐνεδύσατο. (92:1)
2. Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ
περιεζώσατο. (92:1)
3. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην,
ἥτις οὐ σαλευθήσεται. (92:1)
4. Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας τοῦ
Κυρίου, ἀκουστὰς ποιήσει πάσας τὰς
αἰνέσεις αὐτοῦ; (105:2)
5. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ
ἐλέη αὐτοῦ καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς
υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων. (106:8)
6. Ὅτι ἐχόρτασε ψυχὴν κενὴν καὶ
πεινῶσαν ἐνέπλησεν ἀγαθῶν. (106:9)
7. Καθημένους ἐν σκότει καὶ σκιᾷ
θανάτου. (106:10)

8. Πεπεδημένους ἐν πτωχείᾳ καὶ σιδήρῳ. (106:10)

9. Εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ Κυρίου, οὓς ἐλυτρώσατο ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ. (106:2)

10. Ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν αὐτοῖς ἐξέλιπε. (106:5)

11. Ἦσθένησαν, καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν. (106:12)

12. Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς. (106:13)

13. Καὶ ἐξηγάγεν αὐτούς ἐκ σκότους καὶ σκιᾶς θανάτου. (106:14)

14. Ὅτι συνέτριψε πύλας χαλκᾶς καὶ μοχλοὺς σιδηροὺς συνέθλασεν. (106:16)

15. Καὶ θυσάτωσαν αὐτῷ θυσίαν αἰνέσεως. (106:22)

16. Καὶ ἐξαγγειλάτωσαν τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει. (106:22)

17. Ὑψώσάτωσαν αὐτὸν ἐν ἐκκλησίᾳ λαοῦ καὶ ἐν καθέδρᾳ πρεσβυτέρων αἰνεσάτωσαν αὐτόν. (106:32)

18. Ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριος, καὶ ἐπάταξε τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ. (77:66)

19. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ. (67:2)

20. Καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν. (67:2)

21. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. (117:24)

22. Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος. (9:33)

Ὕμνος μετὰ τὴν Θ. Κοινωνίαν.

Ἀντὶ τό· Εἶδομεν τὸ φῶς.

Ἦχος πλ. α'.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζῶν ἡ χαρισάμενος.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· **(τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ)**· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἀννης, τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Θωμᾶ, οὗ καὶ τὴν Ψηλάφησιν ἐορτάζομεν, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Κανόνας Νηστείας

Κατάλυσις εἰς πάντα.

Εἶναι Πάσχα καὶ Διακαινήσιμος Ἑβδομάδα.